

Samen kerken.....

Verbonden in Licht

Overall in Borne zie ik de aankondiging van de tweede avond “Verbonden in Licht”, die komende zaterdagavond (24 oktober vanaf 19.00 uur) gaat plaatsvinden. Flyers, posters, berichten in de Bornse Courant en op Borne Boeit en op de digitale billboards aan de randen van het dorp. Zo bereikt de aankondiging velen.

Afgelopen woensdagmiddag was ik aanwezig bij het vooroefenen op de begraafplaats, waar ik onder de indruk kwam van de grote belangstelling om op welke manier dan ook een bijdrage te leveren aan de avond. Een netwerk van mensen uit allerlei groepen en lagen van de plaatselijke bevolking, wat het gevoel geeft dat het ook echt van en voor iedereen is. Ontroerend hoe de organisatie ook jongeren van het AZC betrokken heeft.

Voor mensen die bij een kerkgemeenschap horen zijn er in november de momenten van gedenken. Allerzielen (2 november) voor Rooms Katholieken, de Eeuwigheidszondag (22 november dit jaar) voor Protestanten. Momenten waarop de namen worden genoemd van hen die ons in het afgelopen jaar zijn overleden, momenten om te denken aan hen die ons al langer geleden zijn voorgedaan naar het Licht.

Maar wat goed is het dan om ook een algemeen herdenkmoment te organiseren. Voor iedereen, ongeacht kerkelijke, religieuze of niet-religieuze achtergrond. Een verrijking van dat wat je elkaar kunt bieden in die harde werkelijkheid van rouw en missen. De begraafplaats is daar een goede plaats voor, ook wanneer je geliefde niet begraven is, of niet hier begraven is.

Op basis van de opkomst van vorig jaar, verwacht ik dat velen aanwezig zullen zijn, die de route over de begraafplaats lopen en onderweg muziek horen of gedichten. Zelf zal ik ook een aantal gedichten mogen voordragen. Maar wat kies je dan?

Bij uitvaarten, kerkelijke gedenkmomenten of een ritueel rond asbestemming kies ik altijd teksten vanuit de Christelijke traditie. Bijbelteksten, bewerkte Bijbelteksten of liturgische teksten of gedichten waarin God voorkomt. Dat is natuurlijk ook logisch als het plaatsvindt in een Christelijke context. Maar het is voor mij ook wezenlijk. Voor mij hebben Licht en God alles met elkaar te maken. Licht dat geschapen is door God, Licht dat God is. En als het vanuit dat perspectief gaat over 'verbonden in licht', gaat het voor mij ook om een verbondenheid met God. Over hen die ons zijn voorgedaan, dicht Hanna Lam in haar 'De mensen van voorbij': 'Bij God mogen ze wonen, daar waar geen pijn kan komen/ De mensen van voorbij zijn in het Licht, zijn vrij'. Daar zie je die koppeling tussen God en Licht heel nadrukkelijk. En ook de verbondenheid tussen hen en ons. Waarmee ze dus eigenlijk helemaal niet 'voorbij' zijn.

De dichteres M. Vasalis, die jarenlang woonde in mijn geboortedorp Roden, was een niet-religieuze dichteres. Zij dichtte niet vanuit een religieuze traditie, omdat ze daar zelf ook geen deel vanuit maakte. Ze dichtte seculier, zou je kunnen zeggen. Ze dichtte zonder het expliciet over God te hebben. Maar in haar prachtige gedicht “In de oudste lagen van mijn ziel”, kom ik taal tegen die mij zo vertrouwd overkomt, dat ik voor mij zelf die verbinding wel kan maken. Tegelijk staat het zeer open naar allerlei andere invullingen en interpretaties. Dat maakt dit een heel sterk gedicht. Dat maakt dat dit één van de gedichten zijn die ik zaterdag zal voordragen:

In de oudste lagen van mijn ziel,
waar hij van stenen is gemaakt,
bloeit als een gaaf ontleurd fossiel,
de stenen bloem van uw gelaat.
Ik kan mij niet van u bevrijden,
er bloeit niets in mijn steen dan gij.
De oude weelden zijn voorbij
maar niets kan mij meer van u scheiden.

(M. Vasalis uit de bundel *Vergezichten en gezichten*, 1954)

Dat ons ontmoeten van zaterdag ons allen mag verbinden in troostrijk Licht.

ds. Johan Meijer